

[Formanden.]

1) Til Jernbaneraadet for Tiden fra 29. Juli 1945 til 28. Juli 1950:

Landstingsmand Chr. J. Hansen,
fhv. Folketingsmand Hinrichsen,
Folketingsmand M. F. Mortensen,
Landstingsmand Ch. Petersen,
Folketingsmand Axel Sørensen,
— M. K. Sørensen,
fhv. Folketingsmand Hans Hansen,
fhv. Landstingsmand Jørgen Hald,
Gaardejer Emil Hansen,
fhv. Folketingsmand Julin,
Landstingsmand Stensballe,
Folketingsmand Edvard Sørensen,
— P. Korsgaard og
— Finnemann Bruun.

2) Til Ligningsraadet for Tiden indtil Udgangen af Maj Maaned 1950:

Landstingsmand Kr. Johansen,
Tømmerhandler Chr. Petersen, Ka-
lundborg,
fhv. Folketingsmand M. Nøhr,
— Hans Clausager,
Landstingsmand Jørgen Jørgensen og
Folketingsmand Victor Larsen.

3) Til Landsskatteretten for Tiden indtil Udgangen af Maj Maaned 1950:

Folketingsmand Kr. Bording,
— P. Mortensen,
fhv. Folketingsmand Emil Retoft,
Folketingsmand Jensen-Broby,
— Edvard Sørensen og
— Kristen Amby.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 928).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den næste Sag paa Dagsordenen kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis Indsigelse ikke fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kristen Amby: Naar Tinget og Offentligheden faar præsenteret et Lovforslag som det, der blev fremsat i Gaar, og som vi nu har behandlet, er det forstaaeligt nok,

at man hæfter sig ved dets Væld af Teknik og Enkeltheder og bliver ængstelig — og Ængstelse er jo ogsaa kommet til Udtryk —, for det er rigtigt, det er umiddelbart indlysende, at denne Lov vil betyde Byrder for den almindelige Borger, høj som lav, Byrder for Erhvervslivet, for Institutioner og for Administrationen. Men denne Reaktion kan undertiden faa de mærkeligste Udtryk. Det blev fortalt mig i Gaar, at en højtstaaende Embedsmand havde sagt det paa den Maade: Ja, vi skal jo have denne Lov, fordi Manden fra Gaden forlanger det. Nu vil jeg meget gerne melde mig som „Manden fra Gaden“. Han forlanger den! Og hvorfor forlanger han den? Fordi han forlanger økonomisk Udrensning. Det konservative Parti og jeg som dets Formand er enige heri, og jeg skal gerne sige hvorfor. Vi vil først og fremmest have denne Udrensning af moralske Grunde, som en Retfærdighedshandling. Krigen har paaført os et Utal af Ulykker og hele Verden mange og dybe Lidelser, som vi ikke her overhovedet behøver at komme ind paa, men ved Siden deraf har denne Krig — som Krig altid gør det — bevirket, at Verden er blevet saa uendelig meget fattigere. Og Danmark er blevet fattigere, meget fattigere — hvor meget ved vi ikke endnu. Mange Huse og Bygninger er ødelagte, en stor Del af vor Flaade er væk, Produktionsmidlerne er forringet meget stærkt. Det er altsaa en Kendsgerning, at Danmark, og dermed det danske Folk, er blevet meget, meget fattigere, men det er tillige en Kendsgerning, at en Del Danskere — nogle fordi de gik i fremmed Sold, andre paa Grund af selve Krigens Form, Besættelsens Form — er blevet ikke bare lidt, men meget rigere. Det Spørgsmaal melder sig da ganske umiddelbart: Kan man overhovedet godkende en Tilstand, hvor Landet som saadant, hvor Landets Borgere er blevet fattigere, medens nogle enkelte er blevet rigere ved Nød og Elendighed? Nej! Skal der overhovedet begyndes en Genrejsning her i Landet, saa er det nødvendigt, at der ogsaa paa dette Omraade kommer Bund i Tingene, at man faar restitueret det økonomiske Grundlag, som vi tidligere har bygget paa. Og dertil vil denne Lov hjælpe os, for saa vidt som den danner Forudsætningen derfor.

Vi staar over for den Opgave at restituere vort politiske Demokrati, og det skulde man synes var forfærdelig let. Det er aabenbart ikke saa let, for det synes, som om mange i Landet har glemt de Grundprincipper, det hviler paa. Vi staar ogsaa